

Aan de Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap
Mevrouw Mr. Drs. I.K. van Engelshoven
Rijnstraat 50
2515 XP DEN HAAG

Plaats en datum
Amersfoort, 16 oktober 2020

Betreft
Evaluatie Erfgoedwet

Hooggeachte mevrouw Van Engelshoven,

In het kader van de evaluatie van de Erfgoedwet wil de Nederlandse Vereniging van Archeologische Opgravingsbedrijven (NVAO) een knelpunt onder uw aandacht brengen waardoor onze leden, als uitvoerende tak van de Erfgoedwet, grote financiële risico's lopen. Het betreft de eindverantwoordelijkheid voor uitwerking en rapportage van archeologisch onderzoek in het kader van de archeologische monumentenzorg. De eindverantwoordelijkheid, die thans bij de uitvoerende bedrijven ligt, ervaren wij als onredelijk omdat het uitgangspunt van de wet toch is dat 'de verstoorder betaalt', en niet de uitvoerder van het archeologische onderzoek.

In de huidige Erfgoedwet staat namelijk in artikel 5.6. punt 3: *"Een certificaathouder conserveert de aangetroffen archeologische vondsten en draagt deze, alsmede de daarbij behorende opgravingsdocumentatie, binnen twee jaar na voltooiing van de opgraving over aan de eigenaar"* en in punt 4 staat: *"Binnen twee jaar na voltooiing van een opgraving legt een certificaathouder aan Onze Minister, aan de eigenaar en aan het college van burgemeester en wethouders van de gemeente waar de opgraving heeft plaatsgevonden het rapport over"*.

Omdat na het voltooiën van een opgraving in veel gevallen de omgevingsvergunning wordt verstrekt en de opdrachtgever vaak direct verder gaat met de bouwactiviteiten, ontbreekt bij de opdrachtgever de noodzaak om mee te werken aan de uitwerking en te betalen voor de uiteindelijke rapportage en het conserveren en deponeren van de aangetroffen vondsten.

Het gevolg is dat de opdrachtgever de uitwerking en conservering van vondstmateriaal in een aantal gevallen niet wil betalen. De opdrachtnemer, het bedrijf dat de opgraving heeft uitgevoerd, heeft hiervoor echter wel een verplichting na te komen, namelijk de in artikel 5.6 van de Erfgoedwet genoemde 2-jaartermijn en wordt vaak geconfronteerd met een enorme kostenpost, dreigend verlies van zijn certificaat, onnodig lange trajecten en/of een verstoorde relaties. Daarom achten wij het van essentieel belang dat de certificaathouder verlost wordt van de plicht tot publiceren van een rapport, het

conserveren van de vondsten en de 2-jaars termijn door bovengenoemd artikel uit de Erfgoedwet te schrappen. In de Wabo is immers afdoende geregeld dat de gemeente van een aanvrager van een omgevingsvergunning een archeologisch onderzoek inclusief een rapport kan verlangen. Naar onze mening is de aanvrager van de vergunning verantwoordelijk voor het aanleveren van het archeologisch rapport aan de vergunningverlener en niemand anders.

Daarnaast willen wij aandacht vragen voor de eenzijdige wijze waarop de evaluatie van de Erfgoedwet tot op heden plaats vindt. Momenteel vindt deze plaats door de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed, ondersteund door de Universiteiten. Deze partijen hebben weinig tot geen ervaring met de dagelijkse praktijk van de uitvoering van de Erfgoedwet en hebben een bijzonder academische visie op de manier waarop archeologie in Nederland uitgevoerd dient te worden, die vaak niet strookt met de manier waarop de implementatie van het Verdrag van Malta in de Nederlandse wetgeving is doorgevoerd.

Wij zouden daarom graag zien dat meerdere partijen betrokken worden bij de evaluatie, waaronder de bevoegde overheden en uitvoerende gecertificeerde bedrijven/gemeenten, zodat er een breed gedragen, van alle kanten belichte en objectieve evaluatie van de Erfgoedwet verschijnt.

Wij verzoeken u om nader overleg over het door de NVAO gesignaleerde knelpunt en de aanpak van de verdere evaluatie van de Erfgoedwet.

Hoogachtend,

Namens de NVAO,

A.H. Schutte
Voorzitter NVAO
Postbus 1513
3800 PN Amersfoort

H.M. van der Velde
Secretaris

CC:

- de Tweede Kamer, Vaste Commissie voor OCW
- het Bestuur van de VOiA